

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. února 2020 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Plcha a přísedících Mgr. Petra Marvana a Hany Jandové, t a k t o :

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████, ██████████, státní příslušník ██████████
██████████, trvale bytem ██████████,

je vinen, že

- 1) dne ██████████ okolo 3:45 hodin v Mostě z ulice ██████████ do ulice ██████████ v opilosti po předchozím požití alkoholických nápojů řídil motorové vozidlo tov. zn. ██████████, což bylo zjištěno při silniční kontrole hlídkou Policie ČR, přičemž dechovou zkouškou kalibrovaným přístrojem Dräger byla zjištěna hladina alkoholu v přepočtu na hladinu alkoholu v krvi ve 3:50 hodin téhož dne ve výši 2,04 ‰ a ve 4:15 hodin téhož dne ve výši 2,04 ‰, přičemž zpětným výpočtem měl dne 15.9.2018 ve 3:45 hodin nejméně 1,13 ‰ etanolu v krvi,
- 2) během silniční kontroly shora uvedené prováděné dne ██████████ okolo 3:45 hodin v Mostě v ulici ██████████ po zjištění první pozitivní dechové zkoušky na alkohol sáhl svojí pravou rukou do pravé kapsy svých kalhot, vytáhl několik kusů papírových bankovek v přesně nezjištěné nominální hodnotě, které svojí rukou předsoval příslušníkům Policie ČR, územní odbor Most, oddělení hlídkové služby Most, provádějícím tuto silniční kontrolu ██████████, nar. ██████████, nstržm. ██████████, nar. ██████████, a nstržm. ██████████, nar. ██████████ se slovy „kolik to bude, jdeme pryč, nebudeme dělat, nebudeme evidovat, co, jdeme někam do bordelu“, když po následném upozornění, že se dopouští trestného činu, tak policistům odpověděl „já vím“ a na dotaz jednoho z policistů, zda jim nabízí úplatek, obžalovaný sdělil „jo, ok“, ale vzápětí sdělil „ne, moment,

moment, máme jako právníka, máme firmu a nechceme nic jako“, to vše v úmyslu ovlivnit řešení jeho ovlivnění alkoholem při řízení motorového vozidla tak, aby byl těmito policisty propuštěn bez postihu,

tedy

1)

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, jinou činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

2)

jinému v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu nabídl úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

čímž spáchal

1)

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku,

2)

zločin podplacení podle § 332 odst.1 alinea 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **d v o u /2/ let.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **t ř í /3/ let.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel** na **t ř í /3/ léta.**

Odůvodnění:

1. Po podání obžaloby soud z předloženého spisu zjistil, že přípravné řízení bylo provedeno podle zákona a byla dodržena zejména všechna ustanovení garantující respektování práv na obhajobu.
2. Z důkazů v hlavním líčení provedených dospěl soud k závěru, že obžalovaný nejprve požil alkoholický nápoj a poté řídil motorové vozidlo, přičemž následně se snažil ovlivnit činnost policistů, kteří jej přistihli, nabídkou úplatku.
3. **Obžalovaný** [REDAKCE] již v řízení přípravném doznal spáchání přečinu pod bodem 1) a na svém doznání setrval i u hlavního líčení. Naopak spáchání zločinu pod bodem 2) popřel s tím, že nerozuměl dobře česky.

4. Průběh skutkového děje soud zjistil kromě doznání obžalovaného také zejména z výpovědi **svědků** [REDAKCE] tedy policistů, kteří obžalovaného přistihli při řízení automobilu a provedli u něj následnou pozitivní dechovou zkoušku na alkohol. Přesná hladina alkoholu byla následně určena **znaleckým posudkem** z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a stvrzena znalkyní při jejím výslechu před senátem. Policisté také soudu popsali, jak obžalovaný po dechové zkoušce vytáhl peníze a chtěl po nich, aby jeho přečin neřešili, říkal, že s nimi půjde jinam, do bordelu. Jejich výpověď byla objektivně potvrzena **kamerovým záznamem** pořízeným služební kamerou jednoho z policistů, na němž je vidět, že obžalovaný okamžitě poté, co mu jeden z policistů ukázal display měřicího přístroje s pozitivním výsledkem zkoušky, vytáhl z kapsy volně uložený svazek bankovek (dle protokolu o zadržení obžalovaného to bylo více než 55.000,- Kč), rukou je přiblížil k policistům, zeptal se, kolik to bude stát a že věc nechce evidovat, tady řešit a že „půjdeme jinam, do bordelu.“ Na to byl upozorněn na páchání trestného činu, na což reagoval slovy „já vím.“ Tím byla spolehlivě prokázána skutková tvrzení podané obžaloby a vyvrácena obhajoba obžalovaného, který zapíral, že by se snažil policisty podplatit.
5. Tyto důkazy soud vyhodnotil tak, že bez pochyb prokazují, že to byl obžalovaný, kdo spáchal obě jednání popsané v podané obžalobě, proto jej také uznal ve smyslu podané obžaloby vinným.
6. V otázce **právní kvalifikace** trestného jednání obžalovaného soud po zhodnocení důkazů dospěl k závěru, že bylo bez jakýchkoliv pochyb prokázáno, že obžalovaný se požitím alkoholických nápojů uvedl do stavu střední opilosti, v němž byl zcela nezpůsobilý k řízení motorového vozidla, tedy činnosti, při níž zcel běžně a typicky dochází k ohrožování životů nebo zdraví lidí a jsou jím způsobovány značné škody na majetku. Objektem zločinu podplacení podle 322 tr. zákoníku je také zájem na objektivním objasňování trestné činnosti jakožto věci obecného zájmu, nabídku peněz a úhrady návštěvy v „bordelu“ je nutno vnímat jako nabídku úplatku policistům, tedy úředním osobám ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku.
7. Jednání, jichž se obžalovaný v přímém úmyslu dopustil, naplňují všechny znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný se kromě toho dále dopustil jak přečinu nebezpečného vyhrožování podle ustanovení § 353 odst. 1 tr. zákoníku, tak i zločinu podplacení podle § 322 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.
8. Při rozhodování o **druhu a výši trestu** vycházel soud v ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku a přihlížel ke kritériím zde uvedeným, tedy k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Přihlédnuto bylo také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
9. V důsledku použité právní kvalifikace byl tedy obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody až na jeden rok až šest.
10. Soud v případě obžalovaného mohl přihlédnout k jediné **polehčující okolnosti** spočívající v tom, že částečně (pod bodem 1) napomáhal při objasňování své trestné činnosti.
11. Na straně druhé mu **přitěžuje**, že trestný čin spáchal více trestných činů a za trestný čin již byl odsouzen.
12. Soud má za to, že výše zmíněné tyto okolnosti vedou k závěru, že obžalovaného je vzhledem sice nutné potrestat trestem odnětí svobody, nicméně vzhledem k osobě obžalovaného je

ještě možné dát mu šanci podmíněným odsouzením a zejména jeho řádným životem ve zkušební době prokázat, že výkon trestu ve věznici není k jeho nápravě nutný. Proto byl uložen trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné sazby a jeho výkon odložen na zkušební dobu, která z povahy věci nemá být kratší než trest samotný. Bude tedy na obžalovaném, aby této šance a současně oné šance řádným životem využil a své chování mnohem lépe přizpůsobil právnímu řádu České republiky, v opačném případě by soud rozhodl, že se trest odnětí svobody vykoná v příslušné věznici.

13. Trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl senátem uložen s ohledem na to, že obžalovaný prokázal velký nerespekt k pravidlům, jimiž se taková činnost řídí, ostatně již v minulosti byl odsouzen za přečin týkající se řízení motorových vozidel. Tento byl vyměřen i s ohledem na to, že zákonnému postihu se za porušení povinností řidiče chtěl dále vyhnout poskytnutím úplatku policistům.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku. Obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Oprávněná osoba může napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku také proto, že takový výrok nebyl učiněn, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícího rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Z odůvodnění odvolání musí být patrné, které výroky rozsudku napadá, zda výroky o vině, trestu či náhradě škody a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojence, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Právo odvolání nepřísluší osobám, které se tohoto práva výslovně vzdaly.

Most 17.2.2020

Mgr. Pavel P l c h, v.r.
předseda senátu